

E s p o r t i v e s

L'equip del Figueres, que ha quedat campió provincial davant la decepció del Cassà, que ja ho tenia coll avall

No pas diumenge passat l'altre, el Girona a Mataró va fer un partidàs. Va perdre, però va fer una gran actuació. Diumenge passat en el seu propi camp es deixà atunyinar pel Júpiter. Causes?... Es que jugava l'Escuder, en canvi a Mataró, varen jugar sense ell....

∞

Dies passats, l'equip B (abans «reserva») del Girona F. C. fou contractat per anar a

fer un partit de festa Major a Camallera. La carta que va rebre l'empresari de dit equip acabava d'aquesta manera: «Podeu venir, però amb la condició que has d'arbritar tu i has de venir equipat, que així ho férem constar en el programa. El teu amic Hugos Comentarís?... no cal. Que tothom els faci al seu gust.

Anunci:
Bon futbolista, però que fa

una temporada que té la negra' acceptaria una núvia amb la condició que els diumenges el deixés lliure per jugar a futbol i anar a ballar a l'Alianza.

Si convé aniran a passejar al Flavià.

∞

A en Martinell no sabem què li passa. Cada dia ho fa més espès. Potser ara, amb el cap pelat ho farà millor. Qui sap.

∞

El diumenge passat, es va esgarriar una bufetada de tany natural en el ball de l'Ateneu.

La trobà, sense donar-se'n compte, enganxada a la seva galta, un notable futbolista que si no s'esmena, amb el temps li diran «el futbolista que recibe el bofetón».

∞

L'Escuder, indiscutiblement és el millor. El seu joc es científic, reposat, net i elegant.

Perquè la directiva no el guarda pels partits solemniais en què no es juguen els dos punts i en canvi no en posa un altre al seu lloc en els partits de campionat? Perquè no hi ha dubte, l'Escuder és el millor, però ho fa tan malament...

S'està organitzant una subscripció per tal de regalar una màquina d'afeitar a en Ferrer.

En prova d'agraïment és repartiran confits.

Flavià, mal pesi 'a en Boix és el millor. El seu joc es més elegant que no pas el de l'Escuder, si no fos el vici que té de dir males paraules...

SHERINGANDO

Politiqueries

El dia què es commemorava l'aniversari de la instauració de la República, als edificis on s'estatgen les corporacions oficials de la nostra ciutat, onejaven victoriosament la bandera republicana i catalana.

Una excepció: la *Cámara de la Propiedad Urbana*. Aquesta corporació que des de tant temps ve essent un vergonyós feude del monàrquic i anticatalanista «Nandu» Casadevall, conseqüent amb la seva tradició, es presentava orfe de la bandera barrada.

No seria hora que la *Cámara* es modernitzés una mica i dignificant-se a si mateixa, arreconés definitivament aquests detritus de la Dictadura que vénen regentant-la?

Centre Moral. Tot prenent café, una colla de senyors Estèves gironins—molts d'ells catòlics de bona fe—van comentant calmosament els esdeveniments del dia. Entre aquests tradicionals i pacífics ciutadans s'hi barregen uns quants amargats del temps de la Dictadura, tristos enyoradors d'aquella

La gentilíssima Festa de la Primavera a Palafrugell

Una setantena de futures reines roda al compàs dels nois d'Olesa. Es compren vots a dues cerveses. Els homes, començant que ha arribat la nostra, no girem fins a quatre.

Les noies riuen, els homes també. Tots riem. Les belles, en mirar, reclamen que fixem en elles. El vestit, els ulls, la cara, les sinuoses del cos, oh la geometria! traspuen magestat.

Una colla de casats que encara fan goig—Palafrugell és el segon poble en quant a casats castigadors—pretenen d'una rossa-bruna enorme, que es presenti per candidata. Es comencen a sentir noms. Un jove d'aficions ignorades, no coneixent el nom de la que ha elegit, la dibuixa en el programa...

* *

Les noies ballen separadíssimes. Un vestit arrugat pot ésser l'eliminació. Cau el tercer ball—afortunadament sense que prenguéss mal ningú—i el Castellar de l'Empresa parla al poble:

Poble de Palafrugell! Vas a donar el teu vot per elegir les teves cinc noies més maques. En aquest moment únic de la seva història, deixa al marge els petits personalismes, im-

Heus ací les belles més belles de totes les belles que es fan i es faran. Aquestes són: Arenes, Maruny, Pasqual, Fuentès i Milà, les Cinc Gràcies del Baix Empordà elegides pel poble

pregnat de ciutadanisme i pensa que no en va has fet la revolució i has votat l'Estatut. Renega a les coaccions i si en veritat sents la pruija de la concòrdia, veuràs assolides les teves aspiracions. Jo em sento optimista. Per Palafrugell, per la República, per la revolució,

que aquesta votació sigui sincera.

* *

Comença l'escrutini. El ball és un forn. Els pits s'inflen i—naturalment—es desinflen. L'aire es mastega. Hom tus. Les noies, donant prova de la seva serenitat, fins i tot conversen amb

llur ballador. A la llotja de l'autoritat hi ha uns treballs de boig per a nomenar el representant per a ofrenar rams de flors a les belles. El Batlle no fa per aquestes coses. El jutge és un to lleig... Per fi,—lloiat sia Porfiri!—Arseni Vergés, trajo blau, xal foscant, camisa

blanca i cletxa a la dreta, representarà l'autoritat. Fruirà del goig d'ofrenar unes flors a la reina i mantindrà el goig, en tenir l'honor de lliurar-ne a les dames d'aquest... Un toc de cornetí esparreca l'aire.

Moments més tard, les cinc palafrugellenques més belles de Palafrugell, descansen els seus delicats seients sobre cinc trons—construïts expofés—endomassats de vermell. El poble crida.

—Ara cantaran!—fa un.

Les reines surten uns moments.

—Ara sortiran en maillot!—gemega un escriptent.

Cinc mamàs en sentir-lo posen cara llarga. Passa un minut. El poble completament optimista en deixa passar dos. Surten les belles. Cinc diademes són ornades per cinc cares...

* *

Les reines amb tota la consciència de la bellesa llur, baixen a ballar. En baixar, del braç d'un jovenet de l'Empresa, la reina de les belles, Rosa Pasqual, espiritual i vaporosa, es torça un peu i es decanta. El poble s'arremolina.

—Què ha passat?

—Res. La reina ha ensopegat.

PEIX FREGIT